

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 września 2016r. powód M. P. (1), odwołując się od rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia, wniósł o przywrócenie go do pracy w pozwanej (...) spółce akcyjnej w P. na poprzednich warunkach i o zasądzenie wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy za okres trzech miesięcy w łącznej kwocie 120.000 zł (k. 124). Ponadto wniósł o sprostowanie świadectwa pracy poprzez zamieszczenie w nim informacji, że rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło za wypowiedzeniem dokonany przez pracodawcę, a nie bez wypowiedzenia (k. 124v). Wniósł też o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż od 1 października 2015r. był zatrudniony w pozwanej spółce na stanowisku Dyrektora Finansowego z wynagrodzeniem 40.000 zł. W dniu 14 września 2016r. otrzymał rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia datowane na dzień 8 września 2016r., którego przyczyny uznał za nieuzasadnione, nierzeczywiste, niekonkretne i niemające oparcia w rzeczywistości. W ocenie powoda, regulowanie zobowiązań finansowych nie należało nigdy do jego podstawowych obowiązków. Powód nigdy nie otrzymał zatwierdzonego szczegółowego zakresu obowiązków, chociaż projekt takiego zakresu sam dla siebie przygotował. Powód zgłaszał też wielokrotnie do zarządu prośby (mailowo i ustnie) dotyczące konieczności zatrudnienia w obszarze finansowym spółki pracowników, gdyż natłok pracy rozkładający się w tym obszarze na dwie osoby (dyrektora finansowego i controllera finansowego) był nadmierny. Powyższe prośby nie spotkały się z akceptacją i szybkim rozwiązaniem problemu przez zarząd (...) S.A. Głównym zadaniem jakie było przydzielone powodowi była praca nad pozyskaniem finansowania projektu istotnego dla spółki i obarczenie go odpowiedzialnością za nieterminowość płatności jest całkowicie niezasadne. Jest to próba przerzucenia na powoda odpowiedzialności za zaniechania członków zarządu. Obieg wewnętrzny faktur w pozwanej spółce wyglądał tak, że po wpłynięciu faktury do spółki, była ona merytorycznie opiniowana przez merytorycznego pracownika, następnie weryfikował ją powód, a ostateczną dyspozycję zapłaty za fakturę wykonywał zarząd spółki. Następnie asystentka zarządu przekazywała zatwierdzoną fakturę do księgowości, a księgowość wprowadzała fakturę do systemu i informowała zarząd żeby zrobił przelew. Jedyną winę za zwłokę może ponosić więc zarząd. Powód wskazał też, iż informację o obciążeniu notą odsetkową przez spółkę matkę, zarząd powziął już w dniu 5 lipca 2016r. i aż do dnia rozwiązania umowy powoda nie zgłaszał powodowi żadnych roszczeń. Zarzut ten jest także spóźniony w świetle art. 52 § 2 k.p. W zakresie zarzutu związanego z brakiem prawa jazdy i wprowadzenia pracodawcy w błąd, powód wskazał, że zarzut ten nie może dotyczyć obowiązków o charakterze podstawowym i podstawy do rozwiązania umowy powoda bez wypowiedzenia. Umowa o korzystanie z samochodu służbowego ma charakter akcesoryjny do umowy o pracę. Do czasu uregulowania w tym zakresie przez zarząd (...) S.A. powód nie składał żadnych deklaracji co do pojazdu czy też swoich uprawnień, ani nie były one przez pracodawcę wymagane. Złożenie przez powoda oświadczenia o utracie prawa jazdy było zaś efektem nagminnych ataków na osobę powoda. Z chwilą pojawienia się stosownych regulacji w (...) S.A. dotyczących konieczności posiadania prawa jazdy, powód zaprzestał korzystania z samochodu służbowego i zwrócił go do dyspozycji (...) S.A. za co został ukarany naganą z powodu nieterminowego zdania pojazdu. Co do ostatniego z zarzutów dotyczącego narażenia pracodawcy na szkodę w związku z uzyskaniem zwrotu kosztów poniesionych w ramach wydatków Fundacji (...) na rzecz rozwoju piłki siatkowej, powód wskazał, iż nie potrafi odnieść się do tego zarzutu, który jest nieskonkretyzowany. Pracodawca nie wskazał w jakiej dacie doszło do rzekomego wyzyskania, czy też wprowadzenia w błąd pracodawcy, jakich usług gastronomicznych i mycia samochodu zarzut dotyczy, kiedy miały miejsce te zdarzenia, co składa się na kwotę 1.734 zł, z czego ta kwota wynika, z jakich dokumentów wynikają opisane w zarzucie fakty, o jakim audycie i kiedy przeprowadzonym mowa, dlaczego pozwana nie zażądała zwrotu ww. kwoty albo nie potrąciła jej z wynagrodzenia powoda.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) spółka akcyjna w P. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Z ostrożności procesowej, w przypadku uznania powództwa za zasadne, pozwana wniosła o nieuwzględnienie żądania powoda przywrócenia go do pracy jako niemożliwego oraz niecelowego.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż informację o nieterminowym regulowaniu zobowiązań pieniężnych przez powoda pozwana otrzymała w dniu 25 sierpnia 2016r., kiedy otrzymała od Grupy (...) S.A. notę odsetkową, co wynika z prezentaty widniejącej na pierwszej stronie noty odsetkowej. Zaprzeczyła, aby zarząd powziął tę informację w dniu 5 lipca 2016r. Termin z art. 52 § 2 k.p. został zatem zachowany. Podniosła, iż z noty odsetkowej wynika, że nieterminowe regulowanie zobowiązań było sytuacją nagminną, a opóźnienia w płatnościach wynosiły nawet 91 dni. Z adnotacji na fakturach wynika wprost, że to powód weryfikował i zatwierdzał otrzymane od Grupy (...) S.A. faktury, zatem wyłącznie powód ponosi odpowiedzialność za nieterminowe regulowanie przedmiotowych zobowiązań. Nieprawidłowe wykonywanie przez powoda obowiązków związanych z regulowaniem zobowiązań finansowych pozwanej spółki potwierdza również zestawienie płatności dokonywanych przez pozwaną spółkę w okresie 16.10.2015r. – 22.06.2016r., tj. w okresie kiedy polecenia przelewu bankowego zlecał osobiście powód. Wynika z niego, że płatności realizowane były notorycznie z opóźnieniem, wielokrotnie przekraczającym 100 dni. Wbrew stanowisku powoda, regulowanie zobowiązań finansowych pozwanej należało do podstawowych obowiązków powoda zajmującego stanowisko Dyrektora Finansowego. Mimo niepodpisania przez strony w formie pisemnej dokumentu szczegółowo określającego obowiązki powoda, zakres jego obowiązków był dla stron jasny, ponieważ został ustalony przez strony w formie ustnej i potwierdzony przez samego powoda, który przesłał w dniu 18 kwietnia 2016r. do zarządu pozwanej zakres swoich obowiązków drogą mailową. Brak pisemnej reakcji zarządu pozwanej na ten mail wynikał wyłącznie z faktu, iż zakres ten został przez zarząd zaakceptowany. Zgodnie zaś z zakresem czynności Dyrektora Finansowego, do jego zakresów obowiązków należało m.in. opracowanie i doskonalenie obiegu i kontroli dokumentów (F- (...)), monitorowanie terminowości zapłaty (F- (...)), rozliczanie zakupów (F- (...)), rozliczanie usług transportowych (F- (...)), prowadzenie prac nad doskonaleniem rachunkowości (F- (...)), prowadzenie ewidencji zobowiązań (F- (...)), realizowanie wypłat/przelewów wynagrodzeń (F- (...)), ustalanie i regulowanie przepływów gotówkowych (F- (...)), obsługa obrotu bezgotówkowego (F- (...)), obsługa obrotu gotówkowego (F- (...)). Ponadto, obowiązek powoda zapewnienia terminowego wykonywania przez spółkę zobowiązań pieniężnych wynikał z poleceń pracodawcy – zarządu pozwanej spółki oraz samego stanowiska, na którym został zatrudniony. Dodatkowo pozwana wskazała, że w okresie, w którym przypadały terminy płatności faktur wymienionych w nocie odsetkowej wyłącznie powód wykonywał przelewy w imieniu pozwanej spółki co wynikało z podziału obowiązków obowiązującego w spółce oraz z faktu, iż wiceprezes zarządu A. N. (1) od czasu powołania w dniu 11 kwietnia 2016r. do końca czerwca 2016r. a prezes zarządu R. G. od czasu powołania w dniu 11 kwietnia 2016r. do połowy lipca 2016r. nie posiadali tokenów niezbędnych do realizacji płatności. Odnośnie kolejnego z zarzutów pozwana wyjaśniła, iż powierzyła powodowi do użytkowania pojazd samochodowy marki V. (...) nr rej. (...) dla celów służbowych. Wbrew twierdzeniu powoda, w pozwanej spółce obowiązywały regulacje związane z używaniem takich samochodów. Zgodnie z § 10 ust. 3 lit. A Regulaminu (...) samochodami służbowymi w (...) S.A. powód miał obowiązek posiadania prawa jazdy i do zgłoszenia koordynatorowi polityki samochodowej utraty uprawnień do kierowania powierzonym pojazdem oraz niezwłocznego zwrotu samochodu służbowego w związku z utratą prawa jazdy (§ 10 ust. 4 i 5). Wbrew tym obowiązkom powód nie poinformował pozwanej spółki, po wejściu w życie ww. Regulaminu, o braku uprawnień do prowadzenia pojazdów i nie zwrócił samochodu pozwanej. O braku prawa jazdy poinformował dopiero w dniu 16 czerwca 2016r. i samochód zwrócił dopiero po kilkukrotnych wezwaniach. Ponadto, powód wprowadził pracodawcę w błąd, że kiedykolwiek posiadał uprawnienia do kierowania pojazdem, gdyż z informacji uzyskanej z Ministerstwa Cyfryzacji Departamentu Ewidencji Państwowych wynika, że powód nigdy nie figurował w Centralnej Ewidencji Kierowców. Powód korzystając z samochodu bez wymaganych uprawnień naruszał obowiązujące powszechnie przepisy – Prawo o ruchu drogowym oraz Umowę Generalną o Finansowanie Pojazdów, którą sam podpisał. Powód okłamał pracodawcę co do tego, że kiedykolwiek posiadał uprawnienia do prowadzenia pojazdów, co stanowiło rażące naruszenie obowiązku uczciwości i lojalności wobec pracodawcy. Ujawnienie tej okoliczności spowodowało całkowitą utratę zaufania do powoda, które jest niezbędne w szczególności w przypadku pracownika sprawującego funkcję Dyrektora Finansowego. Przechodząc do ostatniego zarzutu, pozwana wskazała, że w dniu 1 września 2016r. otrzymała od prezesa zarządu Grupy (...) S.A. pismo Fundacji (...) zakłady (...) na rzecz rozwoju piłki siatkowej kobiet, zgodnie z którym kontrola przeprowadzona w ww. Fundacji doprowadziła do ustalenia, że powód wielokrotnie fałszywie oświadczał wobec swoich pracodawców w celu otrzymania nienależnego zwrotu środków pieniężnych, że dokonywał wydatków ze środków prywatnych w

sytuacji, gdy wydatki te finansował ze środków Fundacji. Z audytu przeprowadzonego w Fundacji wynika, że taki sposób postępowania powód zastosował także wobec pozwanej spółki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. P. (1) został zatrudniony w (...) spółce akcyjnej w P. w dniu 1 października 2015r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku Dyrektora Finansowego za wynagrodzeniem w kwocie 40.000 zł miesięcznie.

Wcześniej, w dniu 30 września 2015r. poprzedni pracodawca (...) spółka akcyjna w P. i M. P. (1) zawarli porozumienie, na mocy którego, w związku z zatrudnieniem M. P. (1) od dnia 1 października 2015r. w (...) spółce akcyjnej w P., ich stosunek pracy (łączy ich od dnia 1 lipca 2008r.) zostaje rozwiązany na mocy porozumienia stron.

Niesporne, a nadto dowód: umowa o pracę z dnia 1.10.2015r. – k. 2 w aktach osobowych powoda cz. B, porozumienie z dnia 30.09.2015r. – k. 1 w aktach osobowych powoda cz. B

Zgodnie z § 2 ust. 4 umowy o pracę zawartej przez M. P. (1) z (...) S.A. w P. – zobowiązał się on, że będzie wykonywał wszystkie obowiązki w stosunku do Spółki działając z najwyższą starannością i sumiennością, w sposób godny zaufania i według swoich najlepszych umiejętności. W szczególności zobowiązał się do: dbania o dobre imię i interesy spółki; aktualizowania i realizowania zatwierdzonej strategii Spółki współdziałając razem z innymi osobami prawnymi i fizycznymi; terminowego i merytorycznego wykonywania zadań; wykorzystywania zdobytych najnowszej wiedzy w zakresie przedmiotu działania Spółki i sprawności zarządzania; ochrony powierzonego przez Spółkę mienia i wykorzystywania go zgodnie z jego przeznaczeniem i właściwościami; inicjowania wszelkich działań mających na celu zwiększenie efektywności prowadzonej działalności; organizowania pracy podległych pracowników w sposób zapewniający przestrzeganie przepisów obowiązującego prawa, w szczególności zasad bhp, ppoż., itp. Oraz postanowień wewnętrznych aktów normatywnych związanych z zakresem prowadzonych prac i procesów; informowania przełożonych, w tym zarządu Spółki, w trybie natychmiastowym o wszelkich stwierdzonych zagrożeniach i nieprawidłowościach; przestrzegania powszechnie obowiązujących przepisów prawa.

Niesporne, a nadto dowód: umowa o pracę z dnia 1.10.2015r. – k. 2 w aktach osobowych powoda cz. B

(...) spółka akcyjna w P. była nowopowstałą spółką, zależną od Grupy (...) spółki akcyjnej w P. (jej spółką - córką).

Niesporne, a nadto dowód: przesłuchanie powoda M. P. (1) w charakterze strony – k. 378, k. 392-396 w zw. z k. 660 – 663, zeznania świadka A. P. – k. 398-400

Zadaniem M. P. (1) zatrudnionego w tej spółce było zbudowanie części finansowej, księgowej i controllingowej w nowopowstałej spółce.

Dowód: zeznania świadka A. P. – k. 398-400

M. P. (1) w sferze finansowej w (...) S.A. w P. odpowiadał za rzeczy operacyjne po strategiczne. Zajmował się np. kontaktami z bankami, otwieraniem kont bankowych, jak również pozyskiwaniem finansowania projektu inwestycyjnego realizowanego przez spółkę, a dotyczącego budowy instalacji do produkcji propylenu metodą odwodnienia propanu. W zakresie regulowania zobowiązań pieniężnych spółki M. P. (1) wprowadzał wszystkie zobowiązania do systemu bankowego. Przed ich wprowadzeniem do systemu bankowego M. P. (1) przy pomocy A. J. (asystenta ds. organizacji projektu) opisywał faktury i kwalifikował je do wypłaty często wskazując termin zapłaty należności wynikających z danej faktury. Zobowiązania pieniężne ostatecznie były regulowane po akceptacji ówczesnej prezes zarządu A. P. i dyrektora zarządzającego J. N.. Po ich akceptacji pieniądze były przelewane na odpowiednie konta. M. P. (1) posiadał pełne uprawnienia w dostępie do systemu bankowego. W awaryjnych sytuacjach zdarzało się, że akceptował w systemie (obok ówczesnej prezes zarządu A. P.) wykonanie przelewu w zastępstwie J. N..

Dowód: zeznania świadka A. P. – k. 398-400, zeznania świadka A. J. – k. 439-443, częściowo przesłuchanie powoda M. P. (1) w charakterze strony – k. 378, k. 392-396 w zw. z k. 660 – 663, faktury – k.238-305

M. P. (1) nie otrzymał zakresu obowiązków na piśmie. Jego obowiązki wynikały z zajmowanego przez niego stanowiska Dyrektora Finansowego, doświadczenia w sprawach finansowych i ustnych poleceń członków zarządu (...) S.A. w P.. Był jedyną osobą w spółce zajmującą się sprawami finansowymi i księgowymi.

Dowód: zeznania świadka A. P. – k. 398-400, zeznania świadka A. J. – k. 439-443, przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej A. N. (1) za stronę pozwaną – k. 396-398 w zw. z k. 663-666

Prowadzenie księgowości (...) S.A. w P. zlecone było na zasadzie outsourcingu spółce dominującej – Grupie (...) S.A. w P..

Niesporne, a nadto dowód: korespondencja mailowa – k. 90-99, przesłuchanie powoda M. P. (1) w charakterze strony – k. 378, k. 392-396 w zw. z k. 660 – 663, przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej A. N. (1) za stronę pozwaną – k. 396-398 w zw. z k. 663-666

Po zmianie składu zarządu (...) S.A. w P., w dniu 15 kwietnia 2016r. M. P. (1) samodzielnie sporządził pisemnie swój zakres czynności i zakres obowiązków (Dyrektora Finansowego) oraz zakres czynności i zakres obowiązków Controllera Finansowego, wysyłając je do akceptacji w wiadomości mailowej z dnia 18 kwietnia 2016r. nowemu członkowi zarządu spółki - A. N. (1). Nie otrzymał odpowiedzi zwrotnej.

Niesporne, a nadto dowód: wiadomość mailowa z dnia 18.04.2016r. – k. 17, projekty zakresów czynności i zakresów obowiązków – k. 18-33, przesłuchanie powoda M. P. (1) w charakterze strony – k. 378, k. 392-396 w zw. z k. 660 – 663, przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej A. N. (1) za stronę pozwaną – k. 396-398 w zw. z k. 663-666

Zgodnie z opracowanym przez M. P. (1) zakresem czynności, do jego obowiązków należało m.in.: opracowanie i doskonalenie obiegu i kontroli dokumentów (F- (...)), monitorowanie terminowości zapłaty (F- (...)), rozliczanie zakupów (F- (...)), rozliczanie usług transportowych (F- (...)), prowadzenie prac nad doskonaleniem rachunkowości (F- (...)), prowadzenie ewidencji zobowiązań (F- (...)), realizowanie wypłat/przelewów wynagrodzeń (F- (...)), ustalanie i regulowanie przepływów gotówkowych (F- (...)), obsługa obrotu bezgotówkowego (F- (...)), obsługa obrotu gotówkowego (F- (...)).

Dowód: projekt zakresu czynności k. 23-27

Przygotowany przez M. P. (1) zakres obowiązków odpowiadał faktycznemu zakresowi obowiązków M. P. (1).

Dowód: zeznania świadka R. G. – k.576-577

Zatrudniony w spółce w dziale finansowym, poza M. P. (1), S. G. (1) (jako Controller Finansowy) zajmował się głównie analizą efektywności biznesowej projektu inwestycyjnego, współpracą z firmą (...).

Dowód: zeznania świadka A. J. – k. 439-443, zeznania świadka M. U. – k. 443-445, projekt zakresu czynności i zakresu obowiązków – k. 18-22, k. 28-30

Z dniem 11 kwietnia 2016r. ze składu zarządu (...) S.A. w P. odwołana została prezes A. P., a powołani zostali R. G. (jako prezes zarządu) i A. N. (1) (jako członek zarządu).

Niesporne, a nadto dowód: zeznania świadka A. P. – k. 398-400, zeznania świadka R. G. – k.576-577, transkrypcja k. 586-594 przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej A. N. (1) za stronę pozwaną – k. 396-398 w zw. z k. 663-666

Po zmianie zarządu jedynie M. P. (1) dysponował w spółce urządzeniem do autoryzacji w systemie bankowym przelewów (tzw. tokenem) w związku z czym tylko on autoryzował w systemie przelewy. A. N. (1) uzyskał je dopiero pod koniec czerwca 2016r., zaś R. G. w połowie lipca 2016r.

Niesporne, a nadto dowód: zeznania świadka R. G. – k.576-577, transkrypcja k. 586-594, przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej A. N. (1) za stronę pozwaną – k. 396-398 w zw. z k. 663-666, wiadomość mailowa z dnia 20.07.2016r. – k. 86, pismo (...) z dnia 8.05.2018r. – k. 601, dane dotyczące przelewów - płyta CD – k. 602

Od maja 2016r., na polecenie nowych członków zarządu, M. P. (1) przekazywał im w formie pliku E. zestawienia płatności do wykonania, aby posiadać kontrolę nad płatnościami wykonywanymi z systemu bankowego. Po otrzymaniu takiego zestawienia A. N. (1) polecał M. P. (1) dokonywanie płatności. Nie mając dostępu do systemu bankowego, nowi członkowie zarządu nie mieli możliwości zweryfikowania czy określone przelewy zostały faktycznie zrealizowane.

Dowód: przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej A. N. (1) za stronę pozwaną – k. 396-398 w zw. z k. 663-666

W dniu 25 sierpnia 2016r. do zarządu (...) S.A. w P. dotarła nota odsetkowa nr (...) wystawiona przez Grupę (...) S.A. w P. w dniu 5 lipca 2016r. na kwotę 2.382,52 zł z terminem płatności na dzień 14 lipca 2016r.

Dowód: nota odsetkowa z dnia 5.07.2016r. – k. 235-237, przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej A. N. (1) za stronę pozwaną – k. 396-398 w zw. z k. 663-666

Faktury, których dotyczyła ww. nota odsetkowa posiadały termin płatności w okresie od dnia 1 października 2015r. do dnia 21 maja 2016r. Termin płatności był przekroczony o 1-91 dni.

Dowód: nota odsetkowa z dnia 5.07.2016r. – k. 235-237, faktury – k. 238-305, zestawienie płatności za okres od dnia 23.10.2015r. do dnia 22.06.2016r. – k. 306-310

Faktury te wpłynęły do (...) S.A. w P. krótko po ich wystawieniu, przed terminem płatności. Opisywali je A. J. i M. P. (1). Zdarzało się, że M. P. (1) wskazywał, aby dokonać przelewu należności wynikającej z faktury w dacie przypadającej po terminie płatności wskazanym na fakturze. Było tak np. w przypadku faktury nr (...) z dnia 15 lutego 2016r., faktury nr (...) z dnia 1 lutego 2016r., faktury nr (...) z dnia 29 stycznia 2016r., faktury nr (...) z dnia 19 stycznia 2016r., faktur nr (...) nr (...) z dnia 29 kwietnia 2016r., faktury nr (...) z dnia 14 kwietnia 2018r.

Dowód: faktury – k. 238-305

Na skutek negocjacji podjętych przez członków zarządu (...) S.A. w P. z Grupą (...) S.A. w P. kwotę do zapłaty wynikającą z noty odsetkowej nr (...) udało się obniżyć do kwoty 609,51 zł. Została ona uiszczona przez (...) S.A. w P. w dniu 12 września 2016r.

Dowód: potwierdzenie przelewu – k. 389, przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej A. N. (1) za stronę pozwaną – k. 396-398 w zw. z k. 663-666

Nie obowiązywała umowa między (...) S.A. w P. a Grupą (...) S.A. w P. i nie istniała zasada dotycząca nieobciążania przez pierwszą z ww. spółek (spółkę dominującą) spółki drugiej (spółki zależnej) odsetkami ustawowymi od nieterminowo regulowanych zobowiązań.

Dowód: zeznania świadka A. P. – k. 398-400, zeznania świadka M. U. - k. 443-445, zeznania świadka A. J. – k. 439-443, przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej A. N. (1) za stronę pozwaną – k. 396-398 w zw. z k. 663-666

M. P. (1) sygnalizował zarówno prezes zarządu A. P. jak i nowym członkom zarządu o brakach kadrowych w dziale finansowym. A. N. (1) zaproponował wówczas rozszerzenie zakresu umowy z Grupą (...) S.A. w P. dotyczącej

prowadzenia księgowości (...) S.A. w P. tak, aby jedna osoba z tej spółki zajmowała się tylko (...) spółki (...). W (...) S.A. w P. zatrudniono także nowego pracownika do działu finansowego – R. R..

Dowód: zeznania świadka A. J. – k. 439-443 przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej A. N. (1) za stronę pozwaną – k. 396-398 w zw. z k. 663-666

W dniu 11 czerwca 2015r., jeszcze podczas zatrudnienia w Grupie (...) S.A. w P. M. P. (1) powierzono samochód służbowy marki V. (...) nr rej. (...). Zgodnie z Kartą Przyznania Samochodu Służbowego nr (...) samochód ten mógł być wykorzystany indywidualnie przez użytkownika pojazdu o danych M. P. (1).

Niesporne, a nadto dowód: Karta Przyznania Samochodu Służbowego nr (...)

Po zatrudnieniu M. P. (1) w (...) S.A. w P., spółka ta przejęła samochód służbowy M. P. (1), tak by mógł on z niego korzystać także po zmianie pracodawcy. (...) S.A. w P. na mocy porozumienia z dnia 31 października 2015r. zawartego z (...) Zakładami (...) przejęła jej prawa i obowiązki wynikające z Umowy Szczegółowej o finansowaniu ww. pojazdu (nr (...)), zawartej w wykonaniu Umowy Generalnej i Finansowaniu Pojazdów nr (...) -26 z dnia 6 lutego 2012r.

Niesporne, a nadto dowód: przesłuchanie powoda M. P. (1) w charakterze strony – k. 378, k. 392-396 w zw. z k. 660 – 663, porozumienie z dnia 31.10.2015r. – k. 334v-335, protokół przekazania pojazdu – k. 335v-336, umowa szczegółowa z dnia 7.02.2015r. – k. 336v, umowa generalna o finansowanie pojazdów z dnia 6.02.2012r. – k. 337-340

Zgodnie z § 15 Umowy Generalnej i Finansowaniu (...) nr (...) -26 z dnia 6 lutego 2012r. zawartej między Grupą (...) S.A. w P. a (...) S.A. we W. – korzystający powinien korzystać z pojazdu zgodnie z przepisami.

Umowę tę w imieniu Grupy (...) S.A. w P. podpisał M. P. (1).

Dowód: umowa generalna o finansowanie pojazdów z dnia 6.02.2012r. – k. 337-340

Na początku istnienia (...) S.A. w P. nie obowiązywał w niej żaden akt wewnętrzny regulujący zasady korzystania z samochodów służbowych.

Niesporne, a nadto dowód: zeznania świadka A. P. – k. 398-400, przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej A. N. (1) za stronę pozwaną – k. 396-398 w zw. z k. 663-666

Zarządzeniem nr (...) prezesa zarządu (...) S.A. w P. (A. P.) z dnia 4 kwietnia 2016r. wprowadzono do stosowania Regulamin zarządzania samochodami służbowymi w (...) S.A., stanowiący załącznik do tego zarządzenia.

Zgodnie z treścią § 10 ust. 2 lit. a oraz c tego Regulaminu – użytkownicy samochodów służbowych zobowiązani są do przestrzegania procedur postępowania związanych m.in. gwarancją pojazdu lub umową leasingu oraz z ustawą Prawo o ruchu drogowym. W myśl zaś § 10 ust. 3 lit. a Regulaminu – użytkownicy samochodów służbowych zobowiązani są do przekazywania Samodzielnemu Inspektorowi ds. obsługi floty samochodowej kopii aktualnego prawa jazdy, uprawniającego do kierowania powierzonym pojazdem. Według § 10 ust. 5 lit. b Regulaminu – użytkownik jest zobowiązany do niezwłocznego zwrotu samochodu służbowego do dyspozycji spółki w związku z utratą prawa jazdy.

Dowód: zarządzenie nr (...) z dnia 4.04.2016r. – k. 411, Regulamin zarządzania samochodami służbowymi w (...) S.A. – k. 324-327

(...) S.A. w P. zostali zapoznani z Regulaminem zarządzania samochodami służbowymi w (...) S.A. w dniach od 1 do 8 czerwca 2016r. (M. P. (1) w dniu 1 czerwca 2016r.). Pracownicy spółki podpisali wówczas oświadczenia na okoliczność zapoznania się z Regulaminem. Związane to było z faktem, iż po wydaniu przez prezesa zarządu A. P. zarządzenia nr (...) z dnia 4 kwietnia 2016r o wprowadzeniu Regulaminu, w dniu 11 kwietnia 2016r. nastąpiła zmiana w składzie zarządu spółki – jeszcze przez zapoznaniem pracowników spółki z ww. aktem.

Dowód: zeznania świadka A. P. – k. 398-400, zeznania świadka A. J. – k.439-443, zeznania świadka M. U. - k. 443-445, przesłuchanie powoda M. P. (1) w charakterze strony – k. 378, k. 392-396 w zw. z k. 660 – 663, oświadczenia z dnia 1.06.2016r. o zapoznaniu się z treścią Regulaminu – k. 328v

Zarządzeniem nr 1/06/2006 prezesa zarządu (...) S.A. w P. (R. G.) z dnia 1 czerwca 2016r. zobowiązano wszystkich pracowników spółki korzystających z samochodów służbowych do okazania oryginału oraz do przedłożenia kopii poświadczonych przez nich za zgodność z oryginałem dokumentów: m.in. potwierdzających uprawnienia do prowadzenia samochodu osobowego, aktualnego zaświadczenia lekarskiego dopuszczającego korzystanie z samochodu osobowego do celów służbowych. Zaznaczono, iż nieprzedłożenie lub odmowa przedłożenia kopii ww. dokumentów lub oryginałów dokumentów zostanie uznane za ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych.

Dowód: zarządzenie nr 1/06/2016 z dnia 1.06.2016r. – k. 327v-328

W piśmie z dnia 1 czerwca 2016r. M. P. (1) oświadczył wobec pracodawcy, że w związku z przekroczeniem przez niego dopuszczalnej ilości 24 punktów karnych, aktualnie nie posiada uprawnień do prowadzenia samochodu osobowego i jest obowiązany do ponownego podejścia do egzaminu na prawo jazdy. Dokumentację wymaganą do okazania zgodnie z treścią Zarządzenia nr 1/06/2016 z dnia 1 czerwca 2016r. przedłoży w komplecie po ponownym uzyskaniu uprawnień do kierowania samochodem osobowego.

Niesporne, a nadto dowód: oświadczenie powoda z dnia 1.06.2016r. – k. 329

Oświadczenie M. P. (1) zawierało nieprawdziwe dane, bowiem M. P. (1) nigdy nie posiadał uprawnień do kierowania samochodem osobowym.

Niesporne, a nadto dowód: przesłuchanie powoda M. P. (1) w charakterze strony – k. 378, k. 392-396 w zw. z k. 660 – 663, pismo Ministerstwa Cyfryzacji Departamentu Ewidencji Państwowych z dnia 11 sierpnia 2016r. – k. 333-334

O tym, iż M. P. (2) nie posiadał nigdy uprawnień do kierowania samochodem osobowym zarząd (...) S.A. w P. dowiedział się dopiero po wpłynięciu do spółki w dniu 31 sierpnia 2016r. pisma Ministerstwa Cyfryzacji Departamentu Ewidencji Państwowych z dnia 11 sierpnia 2016r., stwierdzającą, iż M. P. (1) nie figuruje w Centralnej Ewidencji (...).

Dowód: zeznania świadka R. G. – k.576-577, transkrypcja k. 586-594, przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej A. N. (1) za stronę pozwaną – k. 396-398 w zw. z k. 663-666, pismo Ministerstwa Cyfryzacji Departamentu Ewidencji Państwowych z dnia 11 sierpnia 2016r. – k. 333-334

W związku ze złożeniem przez M. P. (1) oświadczenia z dnia 1 czerwca 2016r., w piśmie z dnia 8 czerwca 2016r. prezes zarządu (...) S.A. w P. – R. G. polecił mu zwrot samochodu służbowego na podstawie § 10 ust. 5 lit. b Regulaminu zarządzania samochodami służbowymi (...) S.A. w terminie 2 dni.

Następnie, w związku z niewykonaniem tego polecenia, w piśmie z dnia 15 czerwca 2016r. wydano kolejne polecenie tej samej treści.

Pismem z dnia 15 czerwca 2016r. M. P. (1) został ukarany karą porządkową nagany w związku z niewykonaniem ww. polecenia, co do której to kary M. P. (1) wniósł sprzeciw w zakresie rodzaju zastosowanej kary porządkowej.

W związku ze sprzeciwem, w piśmie z dnia 6 lipca 2016r., zmieniono rodzaj kary porządkowej na upomnienie.

Dowód: polecenie służbowe nr 1/06/2016 z dnia 8.06.2016r. – k. 329v, polecenie służbowe nr 6/06/2016 z dnia 15.06.2016r. – k. 330, notatka służbowa z dnia 15.06.2016r. – k. 330v, pismo z dnia 15.06.2016r. wraz z karą nagany – k. 331, pismo z dnia 6.07.2016r. – k. 332

Ostatecznie M. P. (1) zwrócił pracodawcy służbowy samochód w dniu 15 czerwca 2016r. - A. J..

Dowód: protokół zdawczo – odbiorczy – k. 322v, notatka służbowa A. J. – k. 341v

M. P. (1) przedłożył do rozliczenia jako ostatnią fakturę za tankowanie powierzonego mu samochodu służbowego – fakturę VAT nr (...) z dnia 1 czerwca 2016r. Ostatnio tankował zaś ten samochód w połowie czerwca 2016r.

Dowód: faktura VAT nr (...) z znacznikiem - k. 344-345, przesłuchanie powoda M. P. (1) w charakterze strony – k. 378, k. 392-396 w zw. z k. 660 – 663

Samochodem służbowym M. P. (3) kierowała jego partnerka, z którą zamieszkuje, a która zatrudniona jest w Grupie (...) S.A. w P., mającej siedzibę obok (...) S.A. w P..

Dowód: przesłuchanie powoda M. P. (1) w charakterze strony – k. 378, k. 392-396 w zw. z k. 660 – 663

Poprzednia prezes zarządu (...) S.A. w P. A. P. nie miała wiedzy czy M. P. (1) posiada uprawnienia do prowadzenia samochodu osobowego.

Dowód: zeznania świadka A. P. – k. 398-400

M. P. (1) w okresie od września 2013r. do czerwca 2016r. był członkiem zarządu Fundacji (...) na rzecz rozwoju piłki siatkowej kobiet w P.. Fundacja ta nie ma związku z (...) S.A. w P. tylko ze spółką dominującą (tzw. spółką – matką) – Grupą (...) S.A. w P., która to spółka jest założycielem Fundacji.

Niesporne, a nadto dowód: zeznania świadka P. U. – k. 435-437, zeznania świadka M. L. – k. 437-438, zeznania świadka W. J. – k. 438-439, zeznania świadka T. P. – k. 634-637, przesłuchanie powoda M. P. (1) w charakterze strony – k. 378, k. 392-396 w zw. z k. 660 – 663

Będąc członkiem zarządu Fundacji (...) na rzecz rozwoju piłki siatkowej kobiet w P., M. P. (1) posiadał służbową kartę płatniczą, wystawioną na rachunek Fundacji w celu opłacania wydatków związanych z działalnością Fundacji.

Niesporne, a nadto dowód: zeznania świadka P. U. – k. 435-437, zeznania świadka M. L. – k. 437-438, zeznania świadka W. J. – k. 438-439, zeznania świadka T. P. – k. 634-637, przesłuchanie powoda M. P. (1) w charakterze strony – k. 378, k. 392-396 w zw. z k. 660 – 663

W ww. Fundacji od maja 2016r. odbywała się kontrola przeprowadzona przez członków Rady Fundacji – (...) i W. J.. Celem kontroli było m.in. sprawdzenie poprawności polityki finansowej Fundacji w szczególności w obszarze działania zarządu Fundacji. Kontrolą objęto okres od 27 maja 2013r. do 5 maja 2016r.

Dowód: Raport z kontroli wewnętrznej nr (...) – k. 647, zeznania świadka P. U. – k. 435-437, zeznania świadka M. L. – k. 437-438, zeznania świadka W. J. – k. 438-439, zeznania świadka T. P. – k. 634-637

W toku kontroli okazało się, że w 2015r. M. P. (1) (będąc zatrudnionym jeszcze w Grupie (...) S.A.) szesnaście razy nieprawidłowo rozliczył w Fundacji płatności służbową kartą Fundacji a jednocześnie w tych szesnastu przypadkach przedstawiał faktury do rozliczenia w Grupie (...) S.A. w P., pobierając kwoty wynikające z tych faktur. M. P. (1) oświadczał bowiem, że za faktury te zapłacił prywatnymi środkami. Tymczasem opłacał je służbową kartą Fundacji. W Fundacji M. P. (1) nie przedkładał w takich sytuacjach faktur, ale opisywał wyciągi z karty, wskazując, że były to wydatki służbowe.

W związku z faktem, iż w 2016r. M. P. (1), będąc jeszcze członkiem zarządu Fundacji, był zatrudniony w (...) S.A. w P., kontrolujący zwrócili się w dniu 7 lipca 2016r. do zarządu również tej spółki z prośbą o sprawdzenie czy w księgach (...) S.A. nie występowały faktury przedstawione przez powoda o cechach płatności (data, wartość, miejsce) jak cechy płatności dokonywanych przez powoda kartą służbową Fundacji.

Okazało się, iż i w przypadku (...) S.A. nastąpiło zdublowanie rozliczenia płatności przez M. P. (1) – dwukrotnie. Pierwszy przypadek dotyczył faktury VAT nr (...) z dnia 15 stycznia 2016r. na kwotę 1.565 zł wystawionej w związku z usługą gastronomiczną w Restauracji (...). Drugi przypadek dotyczył rachunku za myjnię samochodową z dnia 25 marca 2016r. na kwotę 169 zł.

Dowód: faktura VAT nr (...) – k. 346, potwierdzenie wykonanej operacji – k. 347, potwierdzenie wykonanej operacji – k. 347v, Raport z kontroli wewnętrznej nr (...) – k. 647, pismo z dnia 19.08.2016r. – k. 348, zeznania świadka P. U. – k. 435-437, zeznania świadka M. L. – k. 437-438, zeznania świadka W. J. – k. 438-439, zeznania świadka T. P. – k. 634-637

M. P. (1) przedłożył fakturę VAT nr (...) z dnia 15 stycznia 2016r. i rachunek za myjnię samochodową z dnia 25 marca 2016r. do rozliczenia w (...) S.A. w P. wskazując, iż zapłacił za nie środkami prywatnymi. Płatności te rozliczył także w Fundacji (...) na rzecz rozwoju piłki siatkowej kobiet w P., rozliczając wydatki z karty służbowej Fundacji i wskazując na służbowy ich charakter.

Fakturę VAT nr (...) z dnia 15 stycznia 2016r. opisywała na odwrocie A. J., wpisując dane podane jej przez M. P. (1). M. P. (1) zatwierdził opis własnym podpisem.

Dowód: faktura VAT nr (...) – k. 346, potwierdzenie wykonanej operacji – k. 347, potwierdzenie wykonanej operacji – k. 347v, Raport z kontroli wewnętrznej nr (...) – k. 647, zeznania świadka A. J. – k. 439-443, zeznania świadka P. U. – k. 435-437, zeznania świadka M. L. – k. 437-438, zeznania świadka W. J. – k. 438-439, zeznania świadka T. P. – k. 634-637, przesłuchanie powoda M. P. (1) w charakterze strony – k. 378, k. 392-396 w zw. z k. 660 – 663

O wynikach kontroli osoby przeprowadzające kontrolę w Fundacji nie informowały zarządu (...) S.A. w P.. Poinformowały o nich natomiast prezesa zarządu Grupy (...) S.A. w P. – W. W. w piśmie z dnia 19 sierpnia 2016r. Pismo to zostało następnie przekazane zarządowi (...) S.A. w P. – w dniu 1 września 2016r.

Dowód: pismo z dnia 19.08.2016r. – k. 348, zeznania świadka W. J. – k. 438-439, zeznania świadka T. P. – k. 634-637, zeznania świadka R. G. – k.576-577, przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej A. N. (1) za stronę pozwaną – k. 396-398 w zw. z k. 663-666

W związku z wynikami kontroli, kontrolujący członkowie Rady Fundacji (...) zwrócili się do zarządu Fundacji o złożenie zawiadomienia w sprawie popełnienia przez M. P. (1) przestępstwa oszustwa lub wyłudzenia oraz poświadczenia nieprawdy w dokumentach.

Dowód: pismo z dnia 19.08.2016r. – k. 348, zeznania świadka W. J. – k. 438-439, zeznania świadka T. P. – k. 634-637

Zawiadomienie to zostało dołączone jako wątek poboczny do innego postępowania karnego toczącego się przeciwko M. P. (1) przed Prokuraturą Regionalną w S. w sprawie o sygn. (...).

Dowód: zeznania świadka P. U. – k. 435-437, zeznania świadka M. L. – k. 437-438

W postępowaniu o sygn. (...) toczącym się przed Prokuraturą Regionalną w S., na mocy postanowienia z dnia 28 października 2016r., przedstawiono M. P. (1) m.in. zarzut kierowania wykonania przez inną osobę nierzetelnego prowadzenia ksiąg Fundacji (...) na rzecz rozwoju piłki siatkowej kobiet w sposób nierzetelny w ten sposób, iż wskazywał na zaksięgowanie i rozliczenie jako płatności na kwotę 36.715,80 zł bez przedłożenia żadnych dowodów zewnętrznych wskazujących na zakup towarów i usług i kwalifikując je wyłącznie w oparciu o polecenia księgowania jako koszty działalności Fundacji czym działał na szkodę Fundacji oraz jej fundatora – Zakłady (...) S.A.

Dowód: postanowienie z dnia 28.10.2016r. w sprawie o sygn. (...) – k. 678-679

W piśmie z dnia 8 września 2016r. (...) S.A. w P. rozwiązała umowę o pracę M. P. (1) bez wypowiedzenia na podstawie art. 52 § 1 pkt 1 k.p. z powodu ciężkiego naruszenia przez niego podstawowych obowiązków pracowniczych.

W piśmie tym wskazano, że ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych, w szczególności obowiązku dbałości o dobro zakładu pracy i jego mienie, polegało na nieterminowym regulowaniu zobowiązań pieniężnych pracodawcy na rzecz Grupy (...) S.A., które wyrządziło pracodawcy szkodę w wysokości nie niższej niż 2.382,52 zł, stanowiącą kwotę należnych odsetek, jakie pracodawca winien uiścić na rzecz Grupy (...) S.A., wynikającą z noty odsetkowej z dnia 5.07.2016r.

Ponadto, ciężkie naruszenie przez M. P. (1) podstawowych obowiązków pracowniczych polegało na wprowadzeniu, względnie wyzyskaniu błędu, pracodawcy co do posiadania przez niego uprawnień do prowadzenia pojazdów i doprowadzeniu pracodawcy do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem poprzez powierzenie mu do użytkowania pojazdu samochodowego marki V. (...) o nr rej. (...), dla celów służbowych i prywatnych, którym to zachowaniem naraził on pracodawcę na poniesienie poważnej szkody majątkowej związanej z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012r., Nr 1137), umów leasingowych lub umów ubezpieczenia pojazdu. Dopuszczenie się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych jest przy tym oczywiste, ponieważ fakt ten bezpośrednio wynika ze znajdujących się w posiadaniu pracodawcy dokumentów związanych z użytkowaniem przez M. P. (1) przedmiotowego pojazdu, a w szczególności z informacji uzyskanych w Ministerstwie Cyfryzacji Departamentu Ewidencji Państwowych, z których wynika, że nigdy nie figurował on w Centralnej Ewidencji Kierowców. Dodatkowo, w powyższym zakresie wprowadził on w błąd Pracodawcę składając w dniu 1.06.2016r. oświadczenie o utracie uprawnień do prowadzenia pojazdów samochodowych z powodu przekroczenia dopuszczalnej ilości punktów karnych, w sytuacji, gdy powyższe oświadczenie nie polegało na prawdzie.

Ciężkie naruszenie przez M. P. (1) podstawowych obowiązków pracowniczych polegało również na wprowadzeniu, względnie wyzyskaniu błędu, pracodawcy co do obowiązku rozliczenia poniesionych przez niego z własnych środków wydatków na usługi gastronomiczne oraz usługę mycia samochodu służbowego i doprowadzeniu pracodawcy do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem poprzez dokonanie zwrotu powyższych należności na jego rzecz, którym to zachowaniem działał on w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, polegającej na otrzymaniu kwoty 1.734 zł od pracodawcy, w sytuacji gdy powyższe wydatki zostały przez niego w rzeczywistości sfinansowane ze środków należących do Fundacji (...) na rzecz rozwoju piłki siatkowej kobiet. Powyższe zachowanie doprowadziło do wyrządzenia pracodawcy szkody majątkowej w wysokości nie niższej niż 1.734 zł. Dopuszczenie się powyższego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych jest przy tym oczywiste, ponieważ fakt ten bezpośrednio wynika ze znajdujących się w posiadaniu pracodawcy dokumentów, a dodatkowo został potwierdzony w wyniku audytu przeprowadzonego w Fundacji (...) na rzecz rozwoju piłki siatkowej kobiet.

W dalszej kolejności wskazano, że powyższe zachowania stanowią ciężkie naruszenie przez M. P. (1) podstawowych obowiązków pracowniczych, związanych z obowiązkiem dbałości o dobre imię zakładu pracy i jego interesy, terminowym i poprawnym merytorycznie wykonywaniem zadań, ochroną powierzonego przez pracodawcę mienia i wykorzystywaniem go zgodnie z przeznaczeniem, przestrzeganiem obowiązujących przepisów, w tym również w zakresie BHP, regulaminów i ustalonego w zakładzie pracy porządku, a także informowaniem przełożonych, w tym zarządu pracodawcy w trybie natychmiastowym o wszystkich stwierdzonych zagrożeniach i nieprawidłowościach.

W ocenie pracodawcy wskazane powyżej zachowania uniemożliwiają z punktu widzenia interesów pracodawcy dalsze zatrudnienie M. P. (1) na stanowisku Dyrektora ds. finansowych.

Dowód: oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z dnia 8.09.2016r. – w aktach osobowych powoda cz. C (bez numeru karty)

Oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę doręczono M. P. (1) pocztą w dniu 14 września 2016r. Od dnia 8 sierpnia 2016r. M. P. (1) przebywał nieprzerwanie na zwolnieniach lekarskich.

Ni e sporne, a nadto dowód: potwierdzenie odbioru z dnia 14.09.2016r. – w aktach osobowych powoda cz. C (bez numeru karty), świadectwo pracy powoda z dnia 15.09.2016r. wraz z odpisem karty zasiłkowej – k. 1 w aktach osobowych powoda cz. C

Wysokość wynagrodzenia M. P. (1) wyliczonego według zasad jak ekwiwalent z urlopu za jeden miesiąc wynosi kwotę 40.326,72 zł.

Niesporne , a nadto wyliczenie pozwanej – k. 217

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Przedmiotem sporu była zasadność dokonania przez stronę pozwaną rozwiązania z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia z jego winy.

Przepis art. 52 § 1 pkt 1 k.p. stanowi, że pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych.

Rozwiązanie umowy o pracę w trybie 52 k.p. jest uważane za nadzwyczajny sposób rozwiązania stosunku pracy, które musi być uzasadnione szczególnymi okolicznościami, które w zakresie winy pracownika polegają na jego złej woli lub rażącym niedbalstwie. Ustalenie zakresu podstawowych obowiązków pracownika, sposobu ich naruszenia oraz stopnia zawinienia w ich niewykonywaniu lub nienależytym wykonywaniu, jest warunkiem prawidłowej oceny, czy naruszenie tych obowiązków było przyczyną uzasadniającą rozwiązanie przez pracodawcę stosunku pracy bez wypowiedzenia na podstawie art. 52 § 1 pkt 1k.p.

W odniesieniu do stopnia winy w orzecznictwie ukształtował się jednolity pogląd, że powinna się ona przejawiać w umyślności lub rażącym niedbalstwie pracownika (np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 1999r., I PKN 169/99, OSNAPiUS 2000 nr 20 poz. 746 i z dnia 21 września 2005r.). Są to dwie odrębne postacie winy. Przy ocenie, czy miało miejsce takie zachowanie się pracownika, należy wziąć pod uwagę wszelkie okoliczności mogące mieć wpływ na osąd o charakterze zawinienia. Rażące niedbalstwo to rażące niedołożenie staranności wymaganej od pracownika. Wina w tej postaci może obejmować zachowania lekkomyślne, gdy pracownik przewiduje, że swoim zachowaniem uchybi obowiązkowi, ale bezpodstawnie przypuszcza, że do tego nie dojdzie oraz przypadki niedbalstwa, polegającego na tym, że pracownik nie przewidział, że swoim zachowaniem naruszy obowiązek, ale mógł i powinien był to przewidzieć (wyrok z dnia 14 lutego 2002r., I PKN 850/00, LEX nr 560530). Rażący charakter przejawia się w wyjątkowo lekceważącym stosunku pracownika do jego obowiązków. Jak wskazał Sąd Najwyższy, rażące niedbalstwo jako element ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych (art. 52 § 1 pkt 1k.p.), jest postacią winy nieumyślnej, której nasilenie wyraża się w całkowitym ignorowaniu przez pracownika następstw jego działania, jeżeli rodzaj wykonywanych obowiązków lub zajmowane stanowisko nakazują szczególną przezorność i ostrożność w działaniu (wyrok z dnia 11 września 2001r., I PKN 634/00, OSNP 2003 nr 16, poz. 381). Natomiast wina umyślna wyraża się w tym, że pracownik chce przez swoje zachowanie wyrządzić szkodę pracodawcy lub co najmniej świadomie się na to godzi. W doktrynie przyjmuje się, że jeżeli sprawca ma świadomość szkodliwego skutku swego działania i przewidując jego nastąpienie celowo do niego zmierza lub co najmniej się nań godzi, można mu przypisać winę umyślną. Jeżeli natomiast sprawca przewiduje możliwość nastąpienia szkodliwego skutku, lecz bezpodstawnie przypuszcza, że zdoła go uniknąć lub też gdy nie przewiduje możliwości nastąpienia tych skutków, choć może i powinien je przewidzieć, jego postępowaniu można przypisać winę nieumyślną w postaci lekkomyślności - w pierwszej sytuacji i niedbalstwa - w drugim wypadku.

Rozwiązanie umowy w trybie dyscyplinarnym powinno być stosowane z wyjątkową ostrożnością. Według art. 52 § 1 ust. 1 k.p. nie każde naruszenie obowiązków pracowniczych może stanowić podstawę do rozwiązania z pracownikiem umowy o pracę bez wypowiedzenia, lecz tylko szczególnego rodzaju zawinione uchybienia pracownicze, które spowodowały zagrożenie interesu zakładu pracy lub istotną szkodę w mieniu pracodawcy. Mogą być one zakwalifikowane do kategorii ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, jeżeli przy tym można przypisać pracownikowi niesumienność bądź nierzetelność lub nieuczciwość, albo nielejalność powodującą utratę zaufania pracodawcy do pracownika i niemożliwość dalszego zatrudnienia go w zakładzie pracy. Warunkiem rozwiązania umowy o pracę w trybie art. 52 § 1 pkt 1 k.p. jest oprócz bezprawności działania, rozumianej jako zachowanie się pracownika naruszające jego obowiązki objęte treścią stosunku pracy, także stosunek psychiczny sprawcy do skutków swojego postępowania określony wolą i możliwością przewidywania (świadomością). Ocena zasadności rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę bez wypowiedzenia z powodu ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków powinna uwzględniać całokształt okoliczności mających znaczenie dla oceny zachowania będącego przyczyną rozwiązania, w tym zwłaszcza jego dotychczasowy stosunek do obowiązków, którego wyrazem mogą być np. opinie przełożonych, otrzymane nagrody, kary itp., a także opinie organizacji związkowej wyrażoną w toku procedury rozwiązania umowy. W przypadku wyjątkowo rażących naruszeń podstawowych obowiązków okoliczności te mogą nie mieć znaczenia dla tej oceny i nawet jednostkowe zachowanie może przesądzić o zasadności rozwiązania umowy o pracę.

Przepisy Kodeksu pracy, określające obowiązki pracownika stanowią, iż w rozumieniu art. 52 § 1 k.p., jednym z najważniejszych obowiązków, wymienionym wprost w art. 100 § 2 pkt 4 k.p. jest dbanie o dobro pracodawcy, w tym ochrona jego mienia. Obejmuje to powinność dbania o mienie firmy oraz jej wartości niematerialne (np. uznaną markę, dobre imię czy renomę na rynku), natomiast z art. 100 § 1 k.p., wynika obowiązek sumiennego i starannego wykonywania pracy oraz stosowania się do poleceń przełożonych, które dotyczą pracy.

W ocenie Sądu, przyczyny rozwiązania z powodem umowy zostały wskazane w sposób wystarczająco konkretny. Pozwana w sposób szczegółowy uzasadniła, dlaczego nie widzi możliwości dalszej współpracy z powodem oraz dlaczego zastosowała najsurowszy tryb rozwiązania umowy o pracę.

Najpoważniejszym zarzutem kierowanym w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę do powoda M. P. (1), który zdecydował o zastosowaniu takiego trybu rozwiązania umowy, jak wynika z treści odpowiedzi na pozew, zeznań świadka R. G. (sprawującego funkcję prezesa zarządu pozwanej spółki w momencie rozwiązania umowy o pracę powoda), a także zeznań aktualnego prezesa zarządu pozwanej – A. N. (1), było złożenie pracodawcy przez powoda w dniu 1 czerwca 2016r. nieprawdziwego oświadczenia o utracie uprawnień do prowadzenia samochodu osobowego (prawa jazdy) na skutek przekroczenia dozwolonej liczby punktów karnych w sytuacji, w której powód nigdy nie posiadał takiego uprawnienia. Jednocześnie, jako naganny, oceniono fakt korzystania przez powoda z samochodu służbowego podczas zatrudnienia w pozwanej spółce wobec braku posiadania przez niego prawa jazdy.

Analiza materiału zebranego w sprawie wskazuje, iż przed dniem 1 czerwca 2016r., tj. przed dniem wprowadzenia w pozwanej (...) S.A. w P. Regulaminu zarządzania samochodami służbowymi (k. 323v-327) nie obowiązywał w pozwanej spółce akt wewnętrzny regulujący zasady korzystania z samochodów, w tym akt wewnętrzny przewidujący wymóg posiadania prawa jazdy dla użytkowników samochodów służbowych. Wynika to z zeznań świadka A. P. – pierwszej prezesa zarządu pozwanej spółki, która zeznała, że wymóg taki został wprowadzony pisemnie w Grupie (...) S.A. dopiero w marcu 2016r. w nowowprowadzonym Regulaminie zarządzania samochodami służbowymi, a w ślad za tym, zarządzeniem nr (...) z dnia 4 kwietnia 2016r. (k. 411) wprowadzono analogiczny Regulamin w spółce – córce – (...) S.A. w P.. W związku ze zmianą zarządu w pozwanej spółce w dniu 11 kwietnia 2016r. faktyczne wprowadzenie Regulaminu opóźniło się jednak i pracownicy pozwanej zostali z nim zapoznani dopiero w okresie od 1 do 8 czerwca 2016r. (powód w dniu 1 czerwca 2016r.). Brak jakichkolwiek dowodów w sprawie, aby nastąpiło to jeszcze przed datą podpisania przez pracowników oświadczenia o zapoznaniu się z Regulaminem (k. 328v), a także na to, by jak twierdził powód, oświadczenie to było antydatowane. Pomimo braku takiej pisemnej regulacji, zasady logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego wskazują jednak, iż pracownik korzystający w zakładzie pracy z samochodu służbowego

powinien kwalifikować się uprawnieniami do prowadzenia takiego samochodu, zwłaszcza jeżeli w tym zakładzie pracy (jak w pozwanej spółce) nie zatrudnia się jednocześnie pracowników na stanowiskach szoferów. Z powodem nie zawarto umowy o korzystanie z samochodu służbowego, jednakże sporządzono dokument potwierdzający powierzenie powodowi samochodu służbowego, tj. Kartę przyznania samochodu służbowego z dnia 11 czerwca 2015r. (k. 322). Zgodnie z jej treścią - samochód służbowy mógł być wykorzystywany indywidualnie przez użytkownika pojazdu, a zatem nie przez osoby trzecie. Jak wynika z zeznań powoda, nie naruszał on przepisów prawa o ruchu drogowym, tj. nie kierował on pojazdem osobiście pomimo braku uprawnień, gdyż czyniła to jego partnerka, zamieszkująca z nim i dojeżdżająca do pracy w to samo miejsce (będąc zatrudnioną w Grupie (...) S.A.). Brak w sprawie jakichkolwiek dowodów, aby powód prowadził samochód służbowy osobiście. Takie rozwiązanie godziło jednak w zobowiązania leżące po stronie pozwanej spółki, a wcześniej po stronie poprzedniego pracodawcy powoda - Grupy (...) S.A. Trudno zatem uznać, by wobec tego pozwana nie wymagała od pracownika, któremu powierzyła samochód służbowy, aby osobiście nim kierował. Grupa (...) S.A. zawarła bowiem w dniu 6 lutego 2012r. z (...) S.A. we W. umowę generalną o finansowanie pojazdów, z których odpłatnie korzystała Grupa (...) S.A. W umowie tej jako „Korzystającego”, poza samą spółką, określono także osoby upoważnione przez Korzystającego do używania pojazdu (k. 337). Oprócz ww. umowy generalnej zawierano dodatkowo umowy szczegółowe dotyczące poszczególnych pojazdów. I tak w przypadku pojazdu powierzonego powodowi marki V. (...) zawarto umowę szczegółową nr (...) (k. 336v). W umowie generalnej zawarto szereg obowiązków przewidzianych dla Korzystającego, m.in. w § 15 wprowadzono obowiązek korzystania z pojazdu zgodnie z przepisami. Nienależyte wykonanie umowy obwarowane zostało w umowie różnymi konsekwencjami, m. in. rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym (§ 46). Na podstawie porozumienia z dnia 31 października 2015r. (k. 334v), po zatrudnieniu powoda, w prawa i obowiązki Grupy (...) S.A., jeżeli chodzi o pojazd użytkowany przez powoda, weszła pozwana spółka. Trudno przyjąć, aby pracodawca powoda (czy to Grupa (...) S.A., czy to (...) S.A) pozostawiał powodowi (czy innym pracownikom) pełną dowolność w tym kto użytkuje powierzony mu samochód służbowy będący przedmiotem wymienionej wyżej umowy generalnej i umowy szczegółowej, skoro od sposobu korzystania z samochodu służbowego zależy dalsze obowiązywanie umowy, czy obowiązek naprawienia ewentualnej szkody. Ponadto, w umowie generalnej jako „Korzystającego”, poza samą spółką, określono także osoby upoważnione przez Korzystającego do używania pojazdu, a osobą upoważnioną w przypadku pojazdu V. (...) nr rej. (...), był zgodnie z Kartą przyznania samochodu służbowego, nikt inny jak powód M. P. (1). Opisywana umowa generalna musiała być przy tym znana powodowi, skoro to on sam, działając jako prokurent, zawarł ją z (...) S.A. we W. w imieniu Grupy (...) S.A.

W ocenie Sądu, gdyby faktycznie pracodawca nie wymagał od użytkowników samochodów służbowych posiadania prawa jazdy – już od początku zatrudnienia w pozwanej spółce – powód nie złożyłby niespornie niezgodnego z prawdą oświadczenia z dnia 1 czerwca 2016r. o rzekomej utracie prawa jazdy wobec przekroczenia określonej ilości punktów karnych. Powód zeznał, iż uczynił to z uwagi na docierające do niego sygnały dotyczące zwolnień coraz większej ilości osób związanych z byłym zarządem pozwanej spółki. Należy stwierdzić, że po pierwsze: powód nie udowodnił, iż pozwana spółka rozwiązała z nim umowę o pracę z takich przyczyn (niezwiązanych z przyczynami wskazanymi w treści oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę). Po drugie: jak wskazano już wyżej, dlaczego powód miałby obawiać się złożenia oświadczenia o prawdziwej treści (że nigdy nie posiadał prawa jazdy) i zdania samochodu służbowego wobec wprowadzenia, jak twierdzi, nowego obowiązku posiadania prawa jazdy przez użytkownika samochodu służbowego, skoro twierdzi, iż taki wymóg wcześniej nie obowiązywał. Poddać w wątpliwość należy tu także treść zeznań świadka A. P., wskazującej, że przed wprowadzeniem Regulaminu zarządzania samochodami osobowymi w (...) S.A. nie istniał obowiązek posiadania prawa jazdy. Świadek ta wskazała jednocześnie, że nie wie czy powód posiada prawo jazdy. W ocenie Sądu, choć obowiązek taki nie został uregulowany na piśmie, to jest oczywisty w świetle wcześniejszych rozważań, a na treść zeznań świadka A. P. może wpływać fakt, iż została ona odwołana ze składu zarządu zarówno pozwanej spółki, jak i Grupy (...) S.A. w P., pozostając z tą drugą spółką w sporach sądowych (okoliczność znana Sądowi z urzędu).

Powód powoływał się w pozwie na akcesoryjny charakter umowy o korzystanie z samochodu służbowego oraz fakt, iż obowiązki wynikające z tej umowy nie były podstawowe. Podstawowym jednakże obowiązkiem powoda, wynikającym nie tylko z jego umowy o pracę, ale i z art. 100 § 2 pkt 4 k.p. było dbanie o dobro pracodawcy.

Sprzecznym z tym obowiązkiem jest natomiast oddanie do korzystania osobie trzeciej powierzonego powodowi osobiście przez pracodawcę pojazdu służbowego do indywidualnego korzystania, nawet jeżeli osoba trzecia jedynie przewoziła tym samochodem powoda. Takie zachowanie mogło co najmniej narazić pracodawcę na szkodę związaną z nieprawidłowym wykonywaniem umowy generalnej zawartej z (...) S.A. we W..

Niesporne w sprawie było, iż powód złożył w dniu 1 czerwca 2016r. wobec pracodawcy oświadczenie o fałszywej treści, dotyczące uprawnień do kierowania samochodem osobowym. Pozwana uczyniła to głównym z zarzutów w stosunku do powoda. Powód powoływał się tu na obawę przez rozwiązaniem stosunku pracy z tego względu, że był związany z poprzednim zarządem. Jak wskazano wyżej powód nie udowodnił przy tym, iż ten fakt był prawdziwą przyczyną rozwiązania umowy o pracę. Gdyby tak było, to w ocenie Sądu, rozwiązanie umowy o pracę nastąpiłoby krótko po odwołaniu poprzedniego zarządu (co miało miejsce w dniu 11 kwietnia 2016r.), a nie dopiero w dniu 14 września 2016r.

Samo złożenie fałszywego oświadczenia przez powoda (zajmującego stanowisko Dyrektora Finansowego w pozwanej spółce) o nieprawdziwej treści (jak wyżej) może, a nawet powinno w ocenie Sądu zostać zakwalifikowane jako ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych powoda. Określone zachowania mogą bowiem być zakwalifikowane do kategorii ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, jeżeli przy tym można przypisać pracownikowi niesumienność bądź nierzetelność lub nieuczciwość albo nielojalność powodującą utratę zaufania pracodawcy do pracownika i niemożliwość dalszego zatrudnienia go w zakładzie pracy.

Niewątpliwie pracodawca, w stosunku do pracowników zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych bądź zarządczych może wymagać większej staranności i zaangażowania, niż w odniesieniu do pracowników szeregowych. Osoby na takich stanowiskach posiadają bowiem dużą samodzielność wynikającą z szerokich kompetencji, niedostępną zwykle szeregowym pracownikom, reprezentują pracodawcę w kontaktach z podmiotami zewnętrznymi, zwykle posiadają też pewne kompetencje pracodawcy wobec podległego im personelu. Nie budzi więc wątpliwości, że praca na stanowisku kierowniczym czy zarządczym wiąże się z dużą odpowiedzialnością za zarządzany dział, czy też całą firmę. Praca osób tej kategorii wymaga więc szczególnej kontroli ze strony pracodawcy zważywszy, że przekroczenie zakresu kompetencji, bądź też działanie na szkodę pracodawcy wywołuje poważniejsze skutki niż w przypadku szeregowego pracownika. Zachowanie pracownika zajmującego w zakładzie pracy stanowisko kierownicze czy zarządcze, w zakresie realizacji obowiązków pracowniczych, może być zatem przez pracodawcę oceniane przez pryzmat powierzonych mu kompetencji, w wykonaniu których pracownik musi dokładać szczególnej, nie tylko zwykłej staranności. Takie ujęcie obowiązków pracowniczych wyklucza więc powierzchowność podejmowanych przez pracownika działań, niefrasobliwość, brak profesjonalizmu, nie mówiąc już o naruszaniu prawa, działaniu ze świadomością wyrządzenia szkody, czy narażaniu pracodawcy na odpowiedzialność. W każdym przypadku ujawnienia przez pracodawcę przejawów wskazanego zachowania pracownika, może co do zasady nastąpić rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika z powodu ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, określonych według katalogu art. 100 k.p. (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2017r. w sprawie o sygn. II PK 74/16).

Powód M. P. (1), jako Dyrektor Finansowy, niewątpliwie należał do wyżej opisanej kategorii pracowników. Jak zeznał prezes zarządu pozwanej A. N. (1), pozwana spółka obraca kapitałem w wysokości kilku miliardów złotych. Zajmując stanowisko Dyrektora Finansowego, powód miał też pełny dostęp do systemu bankowego posiadając instrument do dokonywania dowolnych operacji finansowych (tzw. token). Do osoby zajmującej takie stanowisko i z takimi uprawnieniami zarząd pozwanej spółki musi zatem posiadać pełne zaufanie, które, jak wynika z zeznań A. N. (1) i R. G. (zajmującego w momencie rozwiązania umowy powoda funkcję prezesa zarządu), zostało w pełni utracone na skutek złożenia przez powoda fałszywego oświadczenia w dniu 1 czerwca 2016r. Takie zachowanie uniemożliwiało rozwiązanie umowy o pracę z powodem w trybie wypowiedzenia, bowiem zakładałoby dalsze zatrudnienie powoda do momentu upływu okresu wypowiedzenia. Utrata zaufania do pracownika co do zasady jest podstawą do wypowiedzenia umowy o pracę. Inaczej jednak rzecz się ma w przypadku, w którym pracownik (tak jak niesporne w niniejszej sprawie) świadomie i intencjonalnie wprowadził pracodawcę w błąd.

Przepis art. 100 k.p. przedstawia katalog podstawowych obowiązków pracownika, do których należy dbanie o dobro zakładu pracy oraz ochrona jego mienia, co zdaniem oznacza Sądu Najwyższego przestrzeganie zasady lojalności pracownika względem pracodawcy, z której wynika obowiązek powstrzymania od działań zmierzających do wyrządzenia pracodawcy szkody czy nawet ocenianych jako działania na niekorzyść pracodawcy (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 1997r., I PKN 118/97, OSNAPiUS 1998, Nr 7, poz. 206). Obowiązek dbałości o mienie zakładu pracy narusza ten pracownik, który dopuszcza się poświadczenia nieprawdy, np. w dokumentach, w oparciu o które prowadzone są rozliczenia finansowe (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 1988r., I PKN 32/88, Sł.Prac. 1989, Nr 2, s. 28) bądź pracownik, który przekazuje pracodawcy fałszywą informację o odbyciu spotkania (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2014r., III PK 50/13, Legalis nr 1009273). Takie działanie czyni zasadnym rozwiązanie umowy bez wypowiedzenia z winy pracownika. Świadczy bowiem o braku uczciwości pracownika, umyślności jego zachowania i uzasadnia utratę zaufania pracodawcy, przez co uniemożliwia dalsze zatrudnienie go. Pracodawca może przy tym stosować art. 52 § 1 pkt 1 k.p. także wtedy, gdy zawinione działanie pracownika powoduje tylko zagrożenie jego interesów. Ciężkie i zawinione naruszenie podstawowych obowiązków nie występuje tylko wtedy, gdy wystąpi konkretny skutek (szkoda). Samo zagrożenie interesów pracodawcy może powodować utratę zaufania pracodawcy i stanowić podstawę rozwiązania umowy o pracę w szczególnych trybie (tak też w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2016r., II PK 37/15, Legalis nr 1446717).

Tak samo, jeżeli chodzi o poświadczenie nieprawdy, rzecz się ma w przypadku kolejnego zarzutu, dotyczącego wprowadzenia, względnie wyzyskaniu błędu, pracodawcy co do obowiązku rozliczenia poniesionych przez niego z własnych środków wydatków na usługi gastronomiczne oraz usługę mycia samochodu służbowego i doprowadzeniu pracodawcy do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem poprzez dokonanie zwrotu powyższych należności na jego rzecz, którym to zachowaniem działał on w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, polegającej na otrzymaniu kwoty 1.734 zł od pracodawcy, w sytuacji gdy powyższe wydatki zostały przez niego w rzeczywistości sfinansowane ze środków należących do Fundacji (...) na rzecz rozwoju piłki siatkowej kobiet.

Ustosunkowując się do twierdzenia powoda jakoby zarzut ten został sformułowany w sposób niekonkretny i niepozwalający na odniesienie się do niego, należy wskazać, iż nie jest ono trafne. Zarzut ten jest wystarczająco konkretny i wskazujący na mechanizm nagannego działania powoda, tj. zdublowanie rozliczenia płatności (za usługę gastronomiczną i za mycie samochodu) w dwóch podmiotach: pozwanej spółce i w Fundacji (...) na rzecz rozwoju piłki siatkowej kobiet. Wskazanie konkretnej faktury i konkretnego rachunku w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę powoda nie odniosłoby skutku w postaci możliwości odniesienia się do postawionego zarzutu w większym stopniu aniżeli po okazaniu owych dokumentów księgowych podczas rozprawy. Powód, po okazaniu mu dokumentów źródłowych w toku postępowania, nie pamiętał bowiem okoliczności związanych z rozliczeniem tych dokumentów i sposobem dokonywania płatności za usługi, których dotyczyły.

Jak wskazała pozwana spółka w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę powoda, dopuszczenie się przez niego powyższego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych jest przy tym oczywiste, ponieważ fakt ten bezpośrednio wynika ze znajdujących się w posiadaniu pracodawcy dokumentów, a dodatkowo został potwierdzony w wyniku audytu przeprowadzonego w Fundacji (...) na rzecz rozwoju piłki siatkowej kobiet. Faktem jest, iż podczas kontroli gospodarki finansowej Fundacji przeprowadzonej przez członków Rady Fundacji (T. P., W. J.) stwierdzono, że w pozwanej spółce oraz w ww. Fundacji dwukrotnie miał miejsce przypadek podwójnego rozliczenia zdarzeń powodujących wydatek służbowy. Podczas kontroli okazało się, iż nastąpiło zdublowanie rozliczenia płatności przez M. P. (1) co do faktury VAT nr (...) z dnia 15 stycznia 2016r. na kwotę 1.565 zł wystawionej w związku z usługą gastronomiczną w Restauracji (...) i co do rachunku za myjnię samochodową z dnia 25 marca 2016r. na kwotę 169 zł. Jak wynika z zeznań powoda i świadka A. J., to nikt inny tylko powód podawał A. J. opisującej ww. fakturę dane odnośnie sposobu dokonania płatności za fakturę i zatwierdził ten opis własnym podpisem. Na odwrocie faktury VAT nr (...) z dnia 15 stycznia 2016r. wskazano niezgodnie z prawdą, iż płatności dokonano prywatną kartą płatniczą powoda, na skutek czego pozwana spółka zwróciła powodowi kwotę 1.565 zł. W istocie powinna była zwrócić tę kwotę Fundacji, ponieważ niespornie powód zapłacił za usługę w Restauracji (...) kartą służbową Fundacji. Powód nie

wyjaśnił w jaki sposób doszło do poświadczania nieprawdy w tym zakresie, wskazując jedynie, że prawdopodobnie nie miał przy sobie innej karty płatniczej aniżeli karta Fundacji. Nie jest to jednak wyjaśnienie wskazania nieprawdziwych danych przy rozliczeniu faktury w pozwanej spółce i oznacza działanie powoda co najmniej z rażącym niedbalstwem, o ile nie działanie umyślne, mając na uwadze wykrycie podczas kontroli w Fundacji aż 16 podobnych przypadków zdublowania przez powoda rozliczenia zdarzeń powodujących wydatki służbowe podczas zatrudnienia powoda u poprzedniego pracodawcy, tj. w Grupie (...) S.A. W sprawie tej toczy się przed Prokuraturą Regionalną w S. postępowanie karne o sygn. (...).

Powyższe zachowanie powoda doprowadziło do wyrządzenia pracodawcy konkretnej szkody majątkowej w wysokości 1.734 zł. Taką kwotę pozwana spółka będzie zobowiązana zwrócić Fundacji w związku faktem, iż płatność nastąpiła przy pomocy jej środków finansowych.

Ostatni zarzut dotyczył nieterminowego regulowania zobowiązań pieniężnych pracodawcy na rzecz Grupy (...) S.A., które wyrządziło pracodawcy szkodę w wysokości nie niższej niż 2.382,52 zł, stanowiącą kwotę należnych odsetek, jakie pracodawca winien uiścić na rzecz Grupy (...) S.A., wynikającą z noty odsetkowej z dnia 5 lipca 2016r.

Powód podniósł tutaj, iż terminowe regulowanie zobowiązań nie należało do jego obowiązków i że decydował o tym zarząd. Podniósł też, iż nie otrzymał od pracodawcy zakresu obowiązków na piśmie. Jak wynika z dowodów zebranych w sprawie brak pisemnych zakresów obowiązków pracowników pozwanej (...) S.A. w P. wynikał z faktu, że pozwana, w której został zatrudniony powód, była nowopowstałą spółką. Jak wynika z zeznań ówczesnej prezes zarządu pozwanej A. P., zadaniem powoda było zbudowanie części finansowej, księgowej i controllingowej w nowopowstałej spółce, a M. P. (1) w sferze finansowej odpowiadał w tej spółce za rzeczy operacyjne po strategiczne. Zajmował się np. kontaktami z bankami, otwieraniem kont bankowych, jak również pozyskiwaniem finansowania projektu inwestycyjnego realizowanego przez spółkę, a dotyczącego budowy instalacji do produkcji propylenu metodą odwodornienia propanu. W zakresie regulowania zobowiązań pieniężnych spółki M. P. (1) wprowadzał wszystkie zobowiązania do systemu bankowego. Z zeznań świadka A. J., jak i samego powoda oraz analizy faktur załączonych do odpowiedzi na pozew wynika, że przed ich wprowadzeniem do systemu bankowego M. P. (1) przy pomocy A. J. opisywał faktury, weryfikował i kwalifikował je do wypłaty często wskazując termin zapłaty należności wynikających z danej faktury. Zobowiązania pieniężne ostatecznie były jednak regulowane po akceptacji ówczesnej prezes zarządu A. P. i dyrektora zarządzającego J. N.. Po ich akceptacji pieniądze były przelewane na odpowiednie konta. M. P. (1) posiadał przy tym pełne uprawnienia w dostępie do systemu bankowego, ale jedynie w awaryjnych sytuacjach zdarzało się, że akceptował w systemie (obok ówczesnej prezes zarządu A. P.) wykonanie przelewu w zastępstwie J. N..

Z ww. dowodów wynika, że choć powód nie otrzymał zakresu obowiązków na piśmie, to jego obowiązki wynikały z charakteru zajmowanego przez niego stanowiska Dyrektora Finansowego, doświadczenia w sprawach finansowych i ustnych poleceń członków zarządu pozwanej spółki. Jak wynika z zeznań świadka A. J., powód był jedyną osobą w spółce zajmującą się sprawami finansowymi i księgowymi. Samo prowadzenie księgowości pozwanej spółki zlecone zaś było na zasadzie outsourcingu spółce dominującej – Grupie (...) S.A. w P.. Wbrew twierdzeniu powoda, do jego obowiązków nie należało zatem jedynie pozyskiwanie finansowania projektu inwestycyjnego realizowanego przez spółkę, dotyczącego budowy instalacji do produkcji propylenu metodą odwodornienia propanu, ale szereg innych czynności w zakresie finansowym, w tym dbanie o terminowe regulowanie zobowiązań przez pozwaną spółkę. Był on bowiem początkowo jedyną osobą w nowopowstałej spółce zajmującą się kwestiami finansowymi. Zatrudniony oprócz niego w dziale finansowym S. G. (2) jako (...) zajmował się bowiem głównie analizą efektywności biznesowej projektu inwestycyjnego, współpracą z firmą (...). Faktyczny zakres obowiązków powoda w pozwanej spółce, w tym odpowiedzialność za terminowe wykonywanie zobowiązań, potwierdza projekt zakresu czynności i zakresu obowiązków, przygotowany przez samego powoda po zmianie zarządu w dniu 11 kwietnia 2016r. Wśród wymienionych tam obowiązków było monitorowanie terminowości zapłaty (F- (...)). Jak wynika z zeznań świadka R. G., przygotowany przez M. P. (1) zakres obowiązków odpowiadał faktycznemu zakresowi jego obowiązków. Tłumaczenie powoda, iż umieścił w przygotowanym przez siebie zakresie obowiązków monitorowania terminowości zapłaty tylko w tym celu, aby zagospodarować niezagospodarowany dotychczas obszar, jest niewiarygodne w świetle pozostałego materiału dowodowego, również w postaci faktur złożonych przez pozwaną spółkę, które na odwrócie

zawierają opis sporządzony przez powoda bądź przez A. J. (ale wówczas opatrzone również podpisem powoda). W dużej części przypadków, również tych objętych notą odsetkową z dnia 5 lipca 2016r., wystawioną przez Grupę (...) S.A., M. P. (1) wskazywał na odwrocie faktury, aby dokonać przelewu należności wynikającej z faktury w dacie przypadającej po terminie płatności wskazanym na fakturze, pomimo, iż faktura wpłynęła do pozwanej spółki na długo przed terminem płatności. Było tak np. w przypadku faktury nr (...) z dnia 15 lutego 2016r., faktury nr (...) z dnia 1 lutego 2016r., faktury nr (...) z dnia 29 stycznia 2016r., faktury nr (...) z dnia 19 stycznia 2016r., faktur nr (...) nr (...) z dnia 29 kwietnia 2016r., faktury nr (...) z dnia 14 kwietnia 2018r. Oznacza to, iż przynajmniej w tych przypadkach bezpośrednio od powoda zależało opłacenie faktury na rzecz Grupy (...) S.A. po terminie. Ponadto, jak wskazywano już wyżej, osoby zatrudnione na stanowiskach kierowniczych ponoszą większą odpowiedzialność niż szeregowi pracownicy za to, że nie wykonują lub nienależycie wykonują swoje obowiązki (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 2004r., II PK 215/04). Taka zwiększona odpowiedzialność spoczywała również na powodzie jako Dyrektorem Finansowym w pozwanej spółce. W ocenie Sądu, pozwana spółka, zatrudniając powoda na stanowisku Dyrektora Finansowego za wynagrodzeniem zasadniczym 40.000 zł, miała prawo wymagać od niego, iż zadba on kompleksowo o powierzony mu pion finansów.

Żaden dowód nie potwierdził twierdzenia powoda, iż prezes zarządu A. P. nakazywała niekiedy wstrzymywanie płatności wynikających z faktur. Jak wynika z zeznań A. N. (1) i R. G. nie miałyby to ekonomicznego uzasadnienia, bowiem pozwana spółka nie miała nigdy problemów finansowych.

Jak wskazywali w swoich zeznaniach A. N. (1) i R. G. i co potwierdzają dowody w postaci wiadomości mailowej z dnia 20 lipca 2016r. (k. 86) i pisma (...) z dnia 8 maja 2018r. (k. 601), po zmianie składu zarządu w dniu 11 kwietnia 2016r. uprawnienia powoda były jeszcze szersze. Po tym czasie bowiem jedynie M. P. (1) dysponował w spółce urządzeniem do autoryzacji w systemie bankowym przelewów (tzw. tokenem), w związku z czym tylko on autoryzował w systemie przelewy. A. N. (1) uzyskał je dopiero pod koniec czerwca 2016r., zaś R. G. w połowie lipca 2016r. Od maja 2016r., na polecenie nowych członków zarządu, powód przekazywał im w formie pliku Excel zestawienia płatności do wykonania, a po otrzymaniu takiego zestawienia A. N. (1) polecał M. P. (1) dokonywanie płatności. Nie mając dostępu do systemu bankowego, nowi członkowie zarządu nie mieli jednak możliwości zweryfikowania czy określone przelewy zostały faktycznie zrealizowane.

Na skutek nieterminowego realizowania zobowiązań wobec Grupy (...) S.A. w P., w dniu 25 sierpnia 2016r. do zarządu pozwanej spółki dotarła nota odsetkowa nr (...) wystawiona przez Grupę (...) S.A. w dniu 5 lipca 2016r. na kwotę 2.382,52 zł z terminem płatności na dzień 14 lipca 2016r. Nawet, jeżeli wszystkie dni opóźnienia w płatności faktur, których dotyczyła nota odsetkowa, nie zależały od powoda, to z całą pewnością zależały od niego te dni opóźnienia, w których powód kwalifikował faktury do wypłaty już po terminie płatności wynikającym z tych faktur (przypadki wymienione powyżej). Ewentualne uchybienia członków zarządu pozwanej spółki w omawianym zakresie (wydanie dyspozycji wykonania przelewu w systemie bankowym już po terminie płatności) nie zwalniają powoda z jego odpowiedzialności. Na kwalifikację zachowania osób zajmujących stanowiska kierownicze zasadniczo nie ma wpływu postępowanie pracodawcy, nawet gdy pracodawca tolerował różnego typu nieprawidłowości, bądź sam się ich dopuszczał, a to właśnie ze względu na wyższe wymagania stawiane osobom piastującym w firmie eksponowane stanowiska (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 2005r., II PK 394/04; z dnia 16 listopada 2004r., I PK 36/04; z dnia 9 września 2004r., I PK 423/03; z dnia 4 czerwca 2002r., I PKN 242/01; z dnia 5 lutego 2004 r., I PK 328/03; z 1 lipca 1998r., I PKN 219/98; z 25 maja 2000r., I PKN 655/99; z 10 maja 2000r., I PKN 653/99; pub. Legalis, www.sn.pl)

Powoływana przez powoda organizacja obiegu dokumentów jako przyczyna opóźnienia płatności nie mogła mieć znaczenia w wyżej opisanych przypadkach. Jak wynika z tych faktur i uczynionych na nich adnotacji (dekretacji), faktury te wpłynęły do pozwanej spółki krótko po ich wystawieniu na długo przed terminem płatności.

W toku postępowania nie znalazło też potwierdzenia wyjaśnienie powoda, aby miała obowiązywać umowa między (...) S.A. w P. a Grupą (...) S.A. w P. i zasada dotycząca nieobciążania przez pierwszą z ww. spółek (spółkę dominującą)

spółki drugiej (spółki zależnej) odsetkami ustawowymi od nieterminowo regulowanych zobowiązań. Nie potwierdzili tego ani świadkowie A. P., A. J., M. U., ani prezes zarządu pozwanej – A. N. (1).

Zarówno z zeznań powoda, zeznań świadka A. J. i prezesa zarządu A. N. (1) wynika, że powód sygnalizował członkom nowego i starego zarządu o brakach kadrowych w dziale finansowym i takie braki faktycznie występowały. Wątpliwym jednak jest, aby to była przyczyna zakwalifikowania przez powoda zapłaty należności za faktury po terminie ich płatności. Braki kadrowe nie mogą być przyjmowane jako sytuacja ujmowana bardzo ogólnie, gdyż zarzuty odnoszą się do dłuższego okresu. Ponadto, jak wynika z zeznań A. N. (1), na skutek sygnałów powoda o brakach kadrowych w dziale finansowym, A. N. (1) zaproponował rozszerzenie zakresu umowy z Grupą (...) S.A. w P. dotyczącej prowadzenia księgowości (...) S.A. w P. tak, aby jedna osoba z tej spółki zajmowała się tylko księgowością pozwanej spółki. W pozwanej spółce zatrudniono także nowego pracownika do działu finansowego – R. R..

Reasumując, należy stwierdzić, że na skutek zaniechania m.in. powoda pozwana spółka poniosła szkodę, wynikającą z obowiązku zapłaty kwoty wynikającej z wystawionej noty odsetkowej nr (...). Jak wynika z zeznań A. N. (1), na skutek negocjacji podjętych przez członków zarządu pozwanej spółki z Grupą (...) S.A. w P. kwotę do zapłaty wynikającą z tej noty odsetkowej udało się obniżyć do kwoty 609,51 zł i została ona uiszczona przez (...) S.A. w P. w dniu 12 września 2016r. (potwierdzenie przelewu – k. 389).

Zarówno w przypadku zarzutu dotyczącego korzystania z samochodu służbowego pomimo braku uprawnień do prowadzenia samochodu osobowego, zarzutu złożenia pracodawcy nieprawdziwego oświadczenia przez powoda w tym zakresie, jak i w przypadku zarzutu dotyczącego zdublowania rozliczenia wydatków służbowych niespornie pracodawca dochował miesięczny termin do rozwiązania umowy o pracę. W myśl bowiem przepisu art. 52 § 2 k.p. - rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika nie może nastąpić po upływie 1 miesiąca od uzyskania przez pracodawcę wiadomości o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie umowy.

Jak wynika z dowodów w postaci zeznań A. N. (1), R. G. (członków zarządu pozwanej, którzy podjęli decyzję o rozwiązaniu umowy o pracę powoda), pisma Ministra Cyfryzacji z Departamentu Ewidencji Państwowych z dnia 11 sierpnia 2016r. wraz z dekreacją, o tym, że powód nie posiadał nigdy prawa jazdy i tym samym złożył nieprawdziwe oświadczenie w dniu 1 czerwca 2016r. członkowie zarządu pozwanej dowiedzieli się nie wcześniej niż w dniu 31 sierpnia 2016r. Jak wynika natomiast z pisma Fundacji z dnia 18 września 2016r. wraz z notatką prezesa zarządu Grupy (...) S.A. W. W. z dnia 1 września 2016r., o zdublowaniu rozliczenia wydatków służbowych członkowie dowiedzieli się nie wcześniej niż w dniu 1 września 2016r. Informacja o wynikach postępowania kontrolnego w Fundacji nie została im przekazana bezpośrednio przez Fundację, lecz dopiero przez W. W.. Wcześniej (w dniu 7 lipca 2016r.) osoby kontrolujące (T. P., W. J.) zwracały się do zarządu pozwanej spółki jedynie z prośbą o sprawdzenie czy w księgach (...) S.A. nie występowały faktury przedstawione przez powoda o cechach płatności (data, wartość, miejsce) jak cechy płatności dokonywanych przez powoda kartą służbową Fundacji bez przekazania wyników dalszej analizy. Pracodawca nie może tymczasem pochopnie podejmować decyzji która musi być poprzedzona uzyskaniem wiadomości dostatecznie sprawdzonych. Pracodawca nie powinien działać „na ślepo i bezrefleksyjnie”, wszak ponosi odpowiedzialność za naruszenie 52 k.p. Bieg terminu liczy się od zakończenia procesu sprawdzającego wiadomość. W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że „uzyskanie przez pracodawcę wiadomości” - w rozumieniu art. 52 § 2 k.p. - oznacza wiadomości na tyle sprawdzone, aby pracodawca mógł nabrać uzasadnionego przekonania o nagannym postępowaniu danego pracownika (por. wyroki Sąd Najwyższego z dnia 28 października 1976 r., I PRN 74/76; z dnia 28 kwietnia 1997r., I PKN 111/97). Reasumując bieg miesięcznego terminu z art. 52 § 2 k.p. rozpoczyna się dopiero od chwili, w której pracodawca uzyskał w dostatecznym stopniu wiarygodne informacje uzasadniające jego przekonanie, że pracownik dopuścił się czynu nagannego w stopniu usprawiedliwiającym niezwłoczne rozwiązanie umowy o pracę (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 października 1999r., I PKN 318/99).

Powód kwestionował zachowanie przez pracodawcę miesięcznego terminu do rozwiązania umowy o pracę w przypadku zarzutu dotyczącego nieterminowego realizowania zobowiązań pieniężnych, wskazując, że nota odsetkowa nr (...) wpłynęła do pozwanej spółki wcześniej aniżeli wynika to z dekreacji na niej, tj. przed dniem 31 sierpnia 2016r. Nie potwierdzają tego dowody zgromadzone w sprawie. Świadek A. J. zeznała, iż choć nie widziała okazanej

jej przez Sąd noty odsetkowej, to widnieje na niej numer porządkowy nadany przy wpływie dokumentu do spółki jak na innych tego typu dokumentach. Jak wynika z zeznań A. J., po zmianie zarządu została ona odsunięta od spraw finansowych, stąd też przedmiotowa nota odsetkowa mogła nie trafić do świadka w celu dokonania opisu dokumentu. W aktach sprawy, poza notą odsetkową nr (...) znajdują się inne dokumenty księgowe (faktury), które nie noszą przy dacie wpływu do spółki parafki świadka (np. faktury na k. 271, k. 274, k. 280). Podpis A. J. przy dekretacji znajduje się natomiast na fakturach np. na k. 290, k. 292, k. 294. Mylące było początkowo zeznanie A. N. (2), który wskazał, że rozmawiał z powodem o nocie odsetkowej wystawionej przez Grupę (...) S.A., jednakże zapytany przez Sąd jak możliwe by rozmawiał z powodem o nocie, skoro wpłynęła ona do spółki w dniu 31 sierpnia 2016r., a powód od dnia 8 sierpnia 2016r. nieprzerwanie przebywał na zwolnieniu lekarskim, A. N. (1) sprostował w przekonujący sposób, iż jeszcze przed wpływieniem noty i przed udaniem się powoda na zwolnienie lekarskie rozmawiał z nim jedynie na temat przeterminowanych płatności. Jest to o tyle wiarygodne, gdyż wraz z odpowiedzią na pozew przedłożono ogólne i obszerne zestawienie opóźnionych płatności nie tylko względem Grupy (...) S.A. (k. 306-310).

Reasumując należy wskazać, że wszystkie przyczyny wskazane w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę powoda okazały się prawdziwe i uzasadniające zastosowanie tego najsurowszego trybu rozwiązania stosunku pracy. Rodzaj opisanych powyżej naruszeń obowiązków powoda był na tyle poważny i wywołujący wymierną szkodę w majątku pozwanej, a także grożący jej powstaniem, że uzasadniał rozwiązanie umowy o pracę z powodem. Wiedza powoda i jego doświadczenie (poprzednio przez okres kilku lat zajmował stanowisko Dyrektora Finansowego w Grupie (...) S.A.), rodzaj zajmowanego stanowiska (kierowniczego), wywołuje konkluzję, że powód mógł i powinien był przewidzieć, że swoim zachowaniem naruszy ciężące na nim podstawowe obowiązki. Sąd miał też na uwadze przebieg dotychczasowego zatrudnienia powoda w pozwanej spółce i okoliczność, że podczas zaledwie niespełna roku pracy w tej spółce zdążył zostać ukarany karą porządkową upomnienia za niezwrócenie samochodu służbowego na polecenie pracodawcy w wyznaczonym terminie. Jego praca nie była zatem nienaganna.

Stan faktyczny w sprawie ustalono przede wszystkim na podstawie dowodów w postaci dokumentów, licznie zgromadzonych w sprawie (m.in. faktury, nota odsetkowa, akty wewnętrzne obowiązujące w pozwanej spółce, Raport z kontroli przeprowadzonej w Fundacji, oświadczenie powoda z dnia 1 czerwca 2016r., umowy, korespondencja mailowa, dokumenty znajdujące się w aktach osobowych powoda, zestawienia premii, projekty zakresów czynności i zakresów obowiązków), których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony. Ponadto, oparto się na dowodach osobowych w postaci zeznań świadków R. G., A. J., M. U., P. U., M. L., W. J., T. P. jako spontanicznym, zgodnym, korespondującym z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie, w tym niespornym dowodom z dokumentów. Podobnie rzecz się miała w przypadku zeznań prezesa zarządu pozwanej A. N. (1), przesłuchanego za stronę pozwaną. Zeznania świadka A. P. uwzględniono w przeważającym zakresie. Z przyczyn omówionych już w poprzedniej części uzasadnienia odmówiono wiary jej zeznaniom w części, w której wskazała ona na brak obowiązku po stronie pracownika korzystającego z samochodu służbowego odnośnie posiadania prawa jazdy. Sąd oparł się na zeznaniach powoda jedynie w zakresie zgodnym z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Powód był bowiem w procesie osobą najbardziej zainteresowaną jego wynikiem a zdarzało się, że jego zeznania nie pokrywały się z zeznaniami innych osób i z dowodami z dokumentów. M.in. powód twierdził, iż nie odpowiadał za terminowość realizowania zobowiązań pieniężnych, a na fakturach znajdujących się w aktach wskazywał na termin zapłaty zobowiązań wynikających z tych faktur. Ponadto, część jego zeznań była niewiarygodna jako niezgodna z zasadami doświadczenia życiowego czy logicznego rozumowania, jak choćby te zeznania, w których wskazywał on na brak obowiązku posiadania prawa jazdy oraz na umieszczenie w sporządzonym przez siebie projekcie zakresu obowiązków i zakresu czynności – obowiązków, których rzekomo powód nie miał podczas zatrudnienia w pozwanej spółce tylko po to, aby je zagospodarować.

Z tych względów powództwo o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy oddalono, o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Powództwo o sprostowanie świadectwa pracy w zakresie trybu rozwiązania umowy o pracę powoda podlegało oddaleniu niezależnie od rozstrzygnięcia żądania przywrócenia do pracy i wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy. Zgodnie bowiem z treścią art. 97 § 3 k.p., jeżeli z orzeczenia sądu pracy wynika, że rozwiązanie z pracownikiem

umowy o pracę bez wypowiedzenia z jego winy nastąpiło z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu w tym trybie umów o pracę, pracodawca jest obowiązany zamieścić w świadectwie pracy informację, że rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło za wypowiedzeniem dokonany przez pracodawcę. Dopiero po nieuwzględnieniu treści tego przepisu przez byłego pracodawcę, który przegrał proces, pracownik może skutecznie wystąpić z żądaniem sprostowania świadectwa pracy.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparto na treści art. 98 § 1 k.p.c. w myśl, którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W niniejszej sprawie pozwana była reprezentowana przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, w związku z czym koszty zastępstwa procesowego należało określić na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych według stanu prawnego obowiązującego na dzień wytoczenia powództwa. Koszty zastępstwa procesowego w zakresie żądania o przywrócenie do pracy wyniosły 360 zł (§ 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia), w zakresie wygrozdzenia za czas pozostawania bez pracy 5.400 zł (§ 2 ust. pkt 6 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia), zaś w zakresie roszczenia o sprostowanie świadectwa pracy – 120 zł (§ 9 ust. pkt 3 rozporządzenia). W sumie zatem na rzecz pozwanej należało zasądzić od powoda kwotę 5.880 zł.

Z:

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)